

Oog-enblikje

Kleine zaken en voorvallen uit het dagelijks (school)leven, er oog voor hebben, kort bij stil staan en het een plekje proberen te geven.

Afscheid

Deze week heb ik afscheid genomen van de school waar ik ruim vier jaar als directeur gewerkt heb. Het was niet het eerste afscheid dat ik in mijn werkzaam leven heb meegemaakt, soms lijken alle keren dat je afscheid neemt identiek, soms lijken ze ook allemaal heel uniek. Een kwestie van perspectief.

Als ik het bekijk vanuit de identieke hoek zie ik veel dezelfde patronen: zodra je bekend hebt gemaakt dat je de school verlaat begin ik al voorzichtig met aftellen. Dit moet ik nog doen, dat is alvast voor mijn opvolger. Collega's en kinderen doen de laatste weken heel stiekem: dat mag u niet horen, dat mag u niet weten enz. Dit soort zaken waren bij alle keren van afscheid nemen hetzelfde.

Maar, uniek waren ook alle keren dat ik afscheid nam, ik kan nog moeiteloos de hoofdlijnen maar ook details terughalen. Soms wordt dat vergemakkelijkt doordat er foto's en video-opnames gemaakt zijn. Als ik die opnieuw bekijk worden de details nog scherper en is het iedere keer een opnieuw beleven van de unieke momenten met kinderen, ouders en collega's. Voorbeelden? In een koets getrokken door een zwart Fries paard van huis gehaald worden met aansluitend een lange optocht door de wijk. Of (wel gemakkelijk als je er naast woont) naar de school lopen, om dan vervolgens in school op een kleuterkar van lokaal naar lokaal te worden gereden. Of, zoals deze keer, toegezongen worden met een speciaal voor jou gemaakt lied op het schoolplein door honderden kinderen en hun ouders.

Onlosmakelijk verbonden met afscheid nemen zijn herinneringen. Aan die unieke momenten natuurlijk, maar eigenlijk veel breder: die leerling, die collega, die ouder, allemaal vanuit blijde, verdrietige of emotionele momenten.

Bij het voorbereiden van enkele afscheidswaarden las ik een gedicht van Karel Eykman. De titel luidt: 'Alles gaat over, maar niets is voorbij.' Prachtige woorden die zo doeltreffend in één zin afscheid en herinneringen weergeven, waar ik het van harte mee eens ben.

Het gedicht eindigt met de volgende zinnen:

Herinneringen
kan je ook meenemen
bij wijze van voorraad onderweg
dan houd je het langer vol.

Zo neem ik de herinneringen mee van alle scholen waar ik, voor kortere of langere tijd, gewerkt heb, de leerlingen, de collega's en de ouders. En ik beschouw dit als een welkome 'voorraad voor onderweg'. Ik kan moeilijk beoordelen of ik het hierdoor langer volhoud; wat ik wel weet is dat die al die herinneringen mij alleen maar plezierige momenten bezorgen. En dat is voor mij 'de voorraad voor onderweg!'

